

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Περί του σχεδίου Νόμου «περί αντικαταστάσεως και καταργήσεως διατάξεων των τῶν Α.Ν. 1854/1951 «περί ἀπομάκρυνσης τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ἐπὶ τῆς καιμένης νομοθεσίας περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας δὲν συγχάνει τῆς αὐτῆς ἐκτιμήσεως ἀπὸ ἀπομάκρυνσης συνταξιοδοτικῶν ἀφελήματων. Οὕτω, διὰ μὲν τοὺς στρατιωτικούς ὑπαλλήλους ὁ χρόνος οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας καὶ δὴ θεμελιώτικῆς τοιαύτης, διὰ δὲ τοὺς πολιτικούς ὡς χρόνος πλασματικῆς ὑπηρεσίας, προσαυξάνων τὴν σύνταξιν αὐτῶν κατὰ τόσα πενήτηκστά ἕσα τὰ ἔτη αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων δὲν ὀφίσταται ἡ αὐτὴ ἀξιολόγησις τοῦ ἐν λόγῳ χρόνου, καθ' ὅσον, ὅσοι ἐξ αὐτῶν διωρίσθησαν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς στρατεύσεώς των (ὡς ἐκτακτοὶ κλπ.) ἀναγνωρίζουν τὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς τῶν θητείας ὡς χρόνον πραγματικῆς συντάξιμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας, ἐνῶ ὅσοι διωρίσθησαν μετὰ τὴν στρατεύσιν των μόνον ὡς χρόνον πλασματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας.

Ἡ τοιαύτη, ὅμως, ἐν προκειμένῳ διάφορος μεταχείρισις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι εὐρίσκειται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν περὶ δικαίου ἀρχήν, καθ' ὅσον ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους παρεχομένη συνταξιοδοτικὴ προστασία, δέον νὰ ρυθμίζεται, λόγῳ τῆς φύσεώς της, κατὰ τρόπον ἐνιαῖον καὶ ὁμοίομορφον καὶ νὰ μὴ ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις, πλὴν ἂν εἰδικοί λόγοι ἐπιβάλλουν εἰς ἐνίας περιπτώσεις διαφοροποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως, δέον νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν περιορισμέναι.

Τὴν ἄνισον ταύτην μεταχείρισιν σκοπεῖ νὰ ἄρῃ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου δι' οὗ ἡ ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ιδιότητά τοῦ κληρωτοῦ, ἀναγνωρίζεται ὡς πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία καὶ διὰ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην, καθεστώς, ἔπερ, ἄλλωστε, ἴσχυε μέχρι τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἔπερ νῦν ἴσχυει, ὡς προελέχθη, διὰ τοὺς στρατιωτικούς.

2. Ὡσαύτως ἄνισος μεταχείρισις ὀφίσταται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ληρθείσης ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ σκοπῷ ἀναγνωρίσεως τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθη αὐτῇ ὡς συντάξιμου.

Ἐν ᾧ δηλαδὴ ἡ καιμένη συνταξιοδοτικὴ νομοθεσία δὲν ἀναγνωρίζει ὡς συντάξιμον τὸν χρόνον δι' ὃν κατεβλήθη ἀποζημιώσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβὴ κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, οὐδ' ἐπιτρέπει τὴν ἐπιστροφήν τῆς ληρθείσης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τούτου, ἐν τούτοις δι' εἰδικῆς διατάξεως παρέχει τοιαύτην εὐχέρειαν μόνον διὰ τοὺς ὑπλίτας τῆς Ναυοφυλακῆς, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν τὴν ἐν λόγῳ ἀποζημιώσιν καὶ ν' ἀναγνωρίσουν τὸν χρόνον δι' ὃν κατεβλήθη αὐτῇ ὡς συντάξιμου.

Ἡ τοιαύτη, ὅμως, εἰδικὴ μεταχείρισις τῶν ὑπλιτῶν τῆς Ναυοφυλακῆς δὲν δύναται ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ δικαιολογηθῆ καὶ συνιστᾷ, ὅπως εἰρήποτε, εὐνοϊκὴν καὶ ἄνισον μεταχείρισιν αὐτῶν ἔναντι τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, γεγονός ἔπερ ἐπιβάλλει τὴν κατ' ἐνιαῖον τρόπον ρύθμισιν τοῦ θέματος, δι' ἕλους ἐν γένει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἡ ἐνιαία ρύθμισις τοῦ θέματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ληρθείσης ἀποζημιώσεως πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθη αὐτῇ ὡς συντάξιμου κρίνεται ὁρθότερον νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ διὰ τοὺς ὑπλίτας τῆς Ναυοφυλακῆς ἰσχύοντος μέτρου εἰς ἅπαντας τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, καθ' ὅσον ἡ ἀποστέρησις τῆς συνταξιοδοτικῆς προστασίας τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ μέρους τοῦ λόγου ὅτι οὗτος εἶλαβε κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀποζημιώσιν τινὰ ἢ χρηματικὴν ἀμοιβήν, ἢ, ἄλλωστε

προτίθεται νὰ ἐπιστρέψῃ, ὅν οὐκ αὐτὴν μετῴρησε, ὡς συντάξιμον πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀποστολήν τοῦ Κράτους. Τοῦτο, θεβραίως, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς δὲν θὰ ἀφελῆται ὁ ὑπαλλήλος εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸνάπλιον. Δηλαδὴ ὑπὸ τὴν βασικὴν παραδοχὴν ὅτι ἡ ἐπιστροφόμενη ἀποζημιώσις θὰ εἶναι οὐχὶ ἰσοπόσος, ἀλλ' ἰσοδύναμος πρὸς τὴν ληρθείσαν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

4-26

Οὕτω, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου, παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, ὅσοι, ἐπιστρέφοντες τὴν τυχόν ληρθείσαν ἀποζημιώσιν, ἀναγνωρίσουν τὸν χρόνον δι' ὃν κατεβλήθη αὐτῇ ὡς συντάξιμου. Τὸ πρὸς ὅμως τῆς ἐπιστροφῆς ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς θὰ ἐκλογισθῆται βάρει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβλήσεως τῆς ἀπίσεως μισθολογικῶν δεδομένων, καθ' ὅσον βάρει τῶν αὐτῶν δεδμένων θὰ γίνῃ καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεώς των.

Ὅσον δ' ἄφορᾷ εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ποσῶ τούτου, αὐτῇ θὰ ἐνεργηθῆ διὰ μηχανικῶν κρατήσεων ἐκ τοῦ ποσῶ ἢ τῆς συντάξεώς των, συνισταμένων εἰς τὸ 1/6 αὐτῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ ἡ εἰσπραξίς τοῦ ποσῶ ἐκλογισθῆ ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δυναθῶν εὐχερῶς νὰ προβοῦν εἰς ἐξόφλησιν αὐτοῦ.

3. Εἰς ταῦτα ἀποβλέπει τὸ ὑπ' ὄψιν σκεδὸν Νόμου, οὕτως ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἐπιπέφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Φεβρουαρίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΩΜΕΝΑΙ — ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) Α.Ν. 1854/1951 «περί ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» (ΦΕΚ 182/23.6.1951).

Ἄρθρον 11.

6. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰκισθῆποτε ὑπηρεσίας, ἂν ἐχρησίμευσε ἢ θέλει χρῆσιμεῦσαι κατὰ νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαιοῦματος συντάξεως ὡς Δημοσικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, Ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφειλῆς ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἄνω. Ἐταιρείας ἢ ἂν διὰ τὸν χρόνον τούτον κατεβλήθη κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ἄρθρον 12.

1)..... σ) Ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς Ναυοφυλακῆς ἢ τῆς Ἀεροπορίας ὑπηρεσία, πλὴν τῆς τοῦ κληρωτοῦ, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ἢ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, ὡς στρατιωτικῆς ἢ ἰδιώτου, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γινόμενου κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους.

Ἄρθρον 36.

5. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰκισθῆποτε ὑπηρεσίας, ἂν ἐχρησίμευσε ἢ θέλει χρῆσιμεῦσαι κατὰ νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαιοῦματος συντάξεως ὡς Δημοτ. ἢ Κοινοτ. ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφειλῆς ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἀν. Ἐταιρείας, ἢ ἂν, διὰ τὸν χρόνον τούτον κατεβλήθη κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ὑπαλλήλου ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσις ἢ χρημ. ἀμοιβή.

Ἄρθρον 74.

5. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὑπλιτῶν Ναυοφυλακῆς ἀπομακρυνθέντων ἐκ ταύτης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935, μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐπανελθόντων εἴτα εἰς τὴν Ναυοφυλακὴν κατόπιν ἀποκαταστάσεως, δι' ὃν κατεβλήθη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἀπομάκρυν-

ήθελον επιστρέφει την καταβληθείσαν αυτοίς αποζημίωσιν.

Δι' αποφάσεως του Υπ. των Οικ/κων ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδουμένης καὶ δημοφ. εἰς τὴν Ἐφ. τῆς Κυβ/σεως καθορισθήσεται τὸ εἰς σημερινὰς δραχμὰς ἐπιστραπτέον ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς του.

2) Ν.Δ. 3768, 1957 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὄριου ἡλικίας τῶν πολιτ. ὑπαλλ. διατάξεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων». (ΦΕΚ 202, 12.10.1957).

Ἄρθρον 13.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδ. 5 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ ΑΝ 1854/51 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸς πολίτας τῆς Νορ/κῆς τοὺς ὑποτεδῆποτε ἀπομακρυνθέντας καὶ ἐπανελθόντας εἰτα εἰς τὸ Σῶμα τῆς Νορ/κῆς ἢ ἀποκησαντας τὴν ιδιότητα τοῦ τακτ. δημοσίου ἢ ἀνακτορευοῦ ὑπαλλήλου.

7. Ἡ ἀλ/θῆς ἐννοια τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 11 καὶ τῆς παρ. στ' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ΑΝ 1854/51 εἶναι ὅτι ὁ χρόνος τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ διανυθείς εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στ/τος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως ὡς κληρωτοῦ, θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συντάξιμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Πρακτικὰ.

Τῆς 1ης Εἰδικῆς Συνεδριάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς 14 Ἰανουαρίου 1970.

ΜΕΛΗ : Γεώργιος Κουνουπιώτης, Πρόεδρος, Ἄντ. Παπαδάτος, Ἀντιπρόεδρος, Κων. Νουρδάκης, Πέτρ. Πετρίδης, Νικ. Σπυράκος, Νικ. Θέμελης, Γεώργ. Δημόπουλος, Κων. Σαραντάπουλος, Κων. Παρασκευόπουλος, Δημ. Καμβύσης, Δημ. Μάμαλης, Ἡλ. Κάμτσιος, Γεώργ. Βιτάλης καὶ Κων. Σμυρλῆς, Σύμβουλοι.

Ὁ Ἰωάν. Κατσιᾶς, Σύμβουλος, κωλυόμενος δὲν προσῆλθε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Βασ. Παπαστελιανός, Σύμβουλος, νόμιμος ἀναπληρωτῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας Παν. Φωτοπούλου, κωλυόμενος.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ : Γερ. Μπουκογιάννης.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος εἰσάγει εἰς τὴν Ὀλομελείαν τὸ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π. 182/2181/Μ13/1 - 42/6 - 12 - 1975 ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους - Ἱπηρεσία Συντάξεων) πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἐπικρατείας ἀποσταλὲν σχέδιον Νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ΑΝ 1854 τοῦ 1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡπως προκλήθη ἢ γνώμη ταύτης συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 73 παράγραφος 2 τοῦ Συντάγματος, ἔχον ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ περίπτωση στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ΑΝ 1854 1951, ὡς αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΝΔ 3768/1957 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὄριου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

(στ) Ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Θεσσαλίας ἢ τῆς Νορ/κῆς ἢ τῆς Ἀεροπορίας ὑπηρεσία, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ἢ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, ὡς στρατιωτικῆ ἢ ιδιώτου, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλαν συντάξιμον τοικύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γενεμένης κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους.

Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνος ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ Πυροσβεστικῇ Ἱπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον διηρῶθη πράγματι ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 προϋποθέσεις, ὑπολογίζεται ἐν προσαύξει κατὰ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ ταύτῳ ὀριζόμενα.

τάξεις τοῦ Στρατεύματος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ κληρωτοῦ θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

2. Τὸ ἄρθρον 8 καὶ ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΝΔ 3768 τοῦ 1957 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφριον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου Η καὶ ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰασθῆποτε ὑπηρεσίας, ἂν ἐχρησίμευσεν ἢ θέλει χρησιμεύσει κατὰ νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ὡς δημοτικῆ ἢ κοινοτικῆ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, Ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἄνωθ. Ἐταιρείας, ἢ, ἂν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον καταβλήθῃ κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή, ἐκτός ἂν αὕτη ἤθελον ἐπιστραφῇ.

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, χρόνου ὡς συντάξιμου, γίνεται διὰ πράξεως τῆς Ἱπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς δύο μὲν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐὰν ὁ αἰτῶν εἶναι ἐν συντάξει, ἀνευ δὲ χρονικοῦ περιορισμοῦ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ πάντως οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς συνταξιοδοτήσεως αὐτοῦ.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστραπτέας ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ὑπολογίζεται βάσει τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἢ ἀπομάκρυνσις τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ, συνυπολογιζόμενον καὶ τῶν κατὰ νόμον λοιπῶν στοιχείων προσδιορισμοῦ ταύτης πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τόσους μῆνας ὅσων τὰς ἀποδοχὰς ἔλαβεν ὡς ἀποζημιῶσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβήν.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλος ἢ συνταξιούχος διὰ παρακράτησεως τοῦ ἐνὸς ἑκτου (1/6) τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεώς του.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξίς μέχρι τυχόν ἐπαναδιορισμοῦ του εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν συντάξεως, ὅτε καὶ ἄρχεται αὕτη κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἤθελε χρησιμοποιεῖσι τὸν χρόνον τοῦτον πρὸς ἀπόληξιν συντάξεως ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὄργανοῦ, τὸ ἐπιστραπτέον ὡς ἄνω ποσὸν βεβαιούται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3768 τοῦ 1957 καταργεῖται. Δικαιώματα γεννηθέντα ἐκ τῆς καταργουμένης διατάξεως καὶ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατηροῦνται.

5. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγνωριζομένης συντάξεως ἢ αὐξίσεως τῆς συντάξεως ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογήν καὶ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποβιωσάντων ἡδὲ ὑπαλλήλων ἢ συνταξιούχων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Δεκεμβρίου 1975

Ὁ Ἰπουργὸς Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Καὶ ἐφ' οὗ ὁ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὴν γνώμην ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶναι δεδικαιολογημέναι κατὰ τὰ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει αὐτοῦ εἰδικώτερον ἐκτιθέμενα.

Ο Εισηγητής Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου Γεώργιος Κουνουπιδάκης εισηγείται ως ακολούθως :

Διά του υπό γνωμοδότηση σχεδίου νόμου επιδιώκεται η τροποποίηση και συμπλήρωση υφιστάμενων συνταξιοδοτικών διατάξεων και συγκεκριμένων :

1. Διά του άρθρου 1 προβλέπεται όπως εις την ως συντάξιμον λογιζομένην υπηρεσίαν του πολιτικού υπαλλήλου προσμετρείται και ή εν τῷ Στρατῷ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς υποχρέωσως ὡς κληρωτοῦ παρασχεθεῖσα παρ' αὐτοῦ ὑπηρεσία.

Κατὰ τὰς διατάξεις τὰς προϊσχυούσας τοῦ Α.Ν. 1854 τοῦ 1951, δι' οὗ ἐρρυθμίσθησαν τὰ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ἐν γένει ἐπὶ νέων βάσεων, ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κληρωτοῦ ἐλογίζετο συντάξιμος κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν τε πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ εἰρημένος ἀναγκαστικὸς νόμος ἐν περιπτώσει σὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 καθώρισεν ὅτι κατὰ τὴν συνταξιοδοτικὴν τοῦ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ὁ χρόνος ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐν τῷ Στρατῷ ὡς κληρωτοῦ δὲν προσμετρεῖται ὡς συντάξιμος. ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς στρατιωτικούς δι' οὓς καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω νόμον ὁ αὐτὸς χρόνος λογίζεται ὡς συντάξιμος.

Ἡ καθιερωθεῖσα ὡς ἄνω ὡς πρὸς τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους γενικὴ ἀρχὴ διεσπάσθη διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος Ν. Δ/τος 3768/1957 δι' οὗ διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 7 κατέστη κατ' ἐξίρεσιν συντάξιμος ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ ἐπόντες διορισθῆ ὡς ὑπάλληλοι ἐκλήθησαν νὰ ὑπηρετήσουν ἐν τῷ Στρατῷ ὡς κληρωτοί, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς τούτους ἐκείνους οἵτινες ὑπηρετήσαν ἐν τῷ Στρατῷ ὡς κληρωτοὶ πρὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ὠρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας των προκύπτουσα σύνταξις, ἦτις κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Α.Ν. 1854/1951 διὰ μὲν τοὺς συμπληρώσαντας μέχρι 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν συνίσταται εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ των ὅσα τὰ ἔτη τῆς προσαυξανομένης διὰ τὰ πέραν τῶν 25 μέχρι 30 ἔτη ὑπηρεσίας κατὰ 2/50 καὶ ἀπὸ τοῦ 30οῦ καὶ μέχρι τοῦ 35ου κατὰ 3/50 δι' ἑκαστὸν ἔτος ὑπηρεσίας, προσαυξάνεται κατὰ τόσα πεντηκοστὰ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ ὅσα τὰ ἔτη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κληρωτοῦ.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω θεσπισθεῖσα διάκρισις καθ' ἣν οἱ μὲν ὡς ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Στρατῷ ὡς κληρωτοὶ ὑπολογίζονται ὡς συντάξιμον τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην οὐχὶ δὲ καὶ οἱ μὴ ὑπηρετοῦντες ὡς ὑπάλληλοι κατὰ τὴν διάνυσιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κληρωτοῦ ἐδημιούργησαν ἄνισον μεταχειρίσιν τὴν ἄρσον τῆς ὁποίας προβλέπει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Τὸ μέτρον ὅμως τοῦτο λαμβάνεται μόνον ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐξέλθουν τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν θέσπισιν τῆς διατάξεως ταύτης, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὴν δὲν προσδίδεται ἀναδρομὴ, οἵτινες θὰ ὑπολογίζωσιν ὡς συντάξιμον τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν δὲν θὰ ὑπολογίσωσι δὲ ταύτην οἱ ἀπομακρυνθέντες, δημιουργουμένης οὕτω νέας διακρίσεως.

Συνεπῶς καθ' ἡμῶς ἂν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 δὲν περιλάβῃ γενικῶς πάντας τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀποχωρήσεως των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ δικαιολογημένη λόγω τῆς ἐξ αὐτῆς δημιουργουμένης κατὰ τ' ἀνωτέρω διακρίσεως.

Ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἐξ αὐτοῦ θὰ πρέπει νὰ διαγραφῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2.

Ἡ μὲν πρώτη διότι ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ ὡς κληρωτοῦ τοῦ διατελοῦντος ὑπαλλήλου ὡς πολιτικῆς τοιαύτης οὐδένα σκοπὸν ἐκπληροῖ. εἶναι ἐνδεχόμενον δὲ νὰ δημιουργηθῇ καὶ σύγγυρον εἰς τὴν περίπτωσιν παροχῆς παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ ὡς ἐξέδρου ἂν αὕτη θὰ θεωρηθῆ ἢ οὐ ὡς πολιτικῆ, δι' ὃ καὶ ὀρθότερον πρὸς ἀποτροπὴν διαφορῶν ἐρμηνειῶν εἶναι ν' ἀπαλειφθῆ ἡ διάταξις αὕτη.

Ἡ δὲ δευτέρα διότι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τοῦτου καταργεῖται πᾶσα τὸ αὐτὸ θέμα ρυθμιζούσα προγενεστέρα διάταξις χωρὶς νὰ ἀπατηθῇ καὶ ρητῆ τῶν προϊσχυουσῶν διατάξεων κατάργησις.

2. Ἐκ τῶν βασικῶν τοῦ Α.Ν. 1854/1951 διατάξεων εἶναι αἱ τοιαῦται τῶν ἄρθρων II παράγραφος 6 καὶ 36 παράγραφος 5 ἀφορῶσαι πολιτικούς ὑπαλλήλους ἢ πρῶτη καὶ στρατιωτικούς ἢ δευτέρω, δι' ὧν προβλέπεται ἡ μὴ ὑπολογισμὸς ὡς συνταξίμου διὰ τὸν κανονισμὸν συντάξεως εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου τοῦ χρόνου οἰασθήποτε ὑπηρεσίας ἦτις ἐχρησίμευσεν ἢ θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ὡς δημοτικῆ ἢ κοινοτικῆ ὑπαλλήλου κλπ. ἢ ἂν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεβλήθη ἐφ' ἧπαξ ἀποζημίωσις, ἢ χρηματικὴ ἀμοιβὴ ἐκτὸς ἂν κατὰ νόμον ὁ ὑπάλληλος ὑπηρετῆι πράγματι ταυτοχρόνως εἰς τε τὸ Δημόσιον καὶ εἰς ἑτέραν θέσιν, ὅτε δὲν ἐφαρμόζεται ἡ ρηθεῖς περιορισμὸς. Σκοπὸς τοῦ περιορισμοῦ τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἀξιοποιήσεως δις διὰ τοῦ αὐτοῦ χρόνου.

Ἦδη τροποιοῦνται αἱ διατάξεις αὗται μόνον διὰ τοὺς λαβόντας ἀποζημίωσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβὴν οἵτινες θὰ δύνανται νὰ καταστήσωσι συντάξιμον τὸν χρόνον δι' ὃν κατεβλήθη αὕτη ἐπιστρέφοντες τὴν ληρωθεῖσαν ἀποζημίωσιν, ἢς προβλέπεται ἡ ἀναπροσαρμογὴ, διὰ μηνιαίων δόσεων.

Ὡς αἰτιολογία θεσπίσεως τῆς διατάξεως ταύτης τίθεται ἐν τῇ εισηγητικῇ τοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσει ὅτι ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 1854/1951 ἐν ἄρθρῳ 74 παράγραφος 5, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 παράγρ. 6 τοῦ Ν. Δ/τος 3768/1957, παρεχόμενη εὐχέρεια ἐπιστροφῆς τῆς ληρωθείσης παρ' ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀποζημίωσως καὶ ἀναγνωρίσεως κατόπιν τούτου ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθη αὕτη συνιστᾷ ἄνισον μεταχειρίσιν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν.

Ἡ ἐξίρεσις αὕτη ἐθεσπίσθη ἀρχικῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 74 παράγραφος 5 τοῦ Α.Ν. 1854/1951 εἰδικῶς διὰ τοὺς ὀπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς τοὺς ἀπομακρυνθέντας τοῦ Σώματος μετὰ τὸ κίνημα τοῦ 1933 καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν τῆς Χώρας μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως οἵτινες κριθέντες δυνάμει εἰδικῶν νόμων παρὰ τῶν οἰκείων Συμβουλίων ὡς ἀπομακρυνθέντες διὰ πολιτικῶν λόγων ἀποκατεστάθησαν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν λογισαντες τὸν χρόνον καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὡς χρόνον ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ ὅστις διὰ τῆς ρηθείσης διατάξεως κατέστη καὶ συντάξιμος ἐπιστραφείσης τῆς ἧς εἶχον τύχει κατὰ τὴν ἀπομάκρυσιν των ἀποζημιώσεως, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας καθωρίσθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ τοιαύτη διὰ τοὺς ὀπλίτας τούτους ἐξίρεσις βᾶσιμον εἶχε δικαιολογίαν ὡς ἀπομακρυνθέντας I ἀνωμάλους περιόδους τῆς Χώρας.

Ἐν συνεχείᾳ ὅμως ἡ εὐεργατικὴ αὕτη διάταξις ἐπεξετάθη διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 3768/57 καὶ εἰς πάντας τοὺς ὁποτεδήποτε ἀπομακρυνθέντας καὶ ἐπανελθόντας εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἢ ἀποκλήσαντας τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ἢ ἀνακτορικῶ ὑπαλλήλου, κατόπιν δὲ τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 3 τοῦ Νόμου 4505 τοῦ 1966 τοῦ μόνιμου ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως.

Ἡ τοιαύτη ὅμως διὰ τοὺς ὀπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς ἐπέκτασις δὲν παρέχει καθ' ἡμῶς ἐπαρκῆ αἰτιολογίαν διὰ τὴν προβλεπομένην διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου γενικὴν περαιτέρω ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπομακρύνσεως ἐξ οἰασθήποτε ὑπηρεσίας κατόπιν τῆς ὁποίας κατεβλήθη ἀποζημίωσις. Δικαιολογίαν τινὰ θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄνω ἄρθρου μόνον διὰ τοὺς ἀποχωρήσαντας ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, οἵτινες μὴ δικαιοῦμενοι συντάξεως ὡς μὴ ἔχοντες συμπληρώσει τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο χρόνον συνταξίμου ὑπηρεσίας ἔτυγον ἀντὶ ταύτης ἀποζημιώσεως καὶ ἐπανελθόντας εἴτα εἰς ταύτην, περιοριζομένης μόνον εἰς τούτους τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων οὐχὶ δὲ καὶ εἰς πᾶσαν ἑτέραν οὐδῶλος καθ' ἡμῶς δικαιολογουμένην περίπτωσιν.

Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, αἰτινες ἐνέχουν ἀναδρομικότητα, προκύπτουσαν ἐκ τῶν παραγράφων 2 καὶ 5 αὐτοῦ, ὁρθῶς ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιστροφῆς τῆς ληρωθείσης ἀποζημιώσεως τίθεται ὡς βάσις νὰ τελεῖ ἐν ἐνεργῶ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀλλήλῳ ἢ ἐπὶ συνταξιοῦχου νὰ καταβάλλεται ἢ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου δι' ὃν εἶχε καταβληθῆ ἀποζημιώσεις συντάξεις, διότι ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει ἐκλίπει ἢ ἐπιβάλλουσα τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιστροφῆς τῆς ἀποζημιώσεως αἰτιολογία.

Ἡ προβλεπούσα ὅμως τὴν προθεσμίαν ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δι' ὃν ἢ καταβληθεῖσα ἀποζημιώσεις χρόνου διατάξις ἐμφανίζει κενὸν ὡς μὴ ἀναφερομένη καὶ εἰς τοὺς ἀποκτώντας δικαίωμα συντάξεως μόνον διὰ τῆς προσμετρήσεως ὡς συνταξίμου καὶ τοῦ χρόνου τούτου τοὺς τε ἀπομακρυνθέντας καὶ ἐφεξῆς ἀπομακρυνόμενους, ἐφ' ᾧ καὶ δέον ἢ διατάξις τῆς παραγράφου 2 νὰ ἀντικατασταθῆ ὡς ἀκολουθῶς :

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου χρόνου ὡς συνταξίμου γίνεται, διὰ πράξεως τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης παρὰ τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἂνευ δὲ χρονικοῦ περιορισμοῦ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ πάντως οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ὁλομέλεια, μετὰ συζήτησιν, ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὴν ἀνωτέρω εἰσήγησιν.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν Πρακτικόν, ὅπερ θεωρηθὲν καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὑπογράφεται ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Γ. ΚΟΥΝΟΥΠΙΩΤΗΣ Γ. ΜΠΟΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 1854/1951 περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὐτεντικῶς ἠρηγυμένη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3768/1957 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὅριου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ἀλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«στ) Ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Θεῶλαστοῦς ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀεροπορίας ὑπηρεσία, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ἢ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, ὡς στρατιωτικῆ ἢ ἰδιώτου, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γενουμένης κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους.

Ὁ κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρόνος ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον διηρῶνται πρᾶγματι ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 προϋποθέσεις, ὑπολογίζεται ἐν προσυξήσει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁριζόμενα.

Ὁ χρόνος τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ διανοθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρέωσως τοῦ κληρωτοῦ ἢ ἐφ' ἑτέρου θεωρεῖται ὡς χρόνος προγραμματικῆς συνταξίμου-πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 11 καὶ τῆ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Α.Ν. 1854/51, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰασθέντος ὑπηρεσίας, ἂν ἐχρησίμωσεν ἢ θέλει χρησημῶσαι, κατὰ νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαίωματος συντάξεως ὡς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἀλλήλου, ἢ ἀλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει. Ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἄνων, Ἐταιρείας ἢ, ἂν διὰ τὸν χρόνον τούτον καταβλήθῃ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐφ' ἅπασι ἀποζημιώσεις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἤθελεν ἐπιστραφεῖν».

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, χρόνου ὡς συντάξιμου, γίνεται διὰ πράξεως τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης παρὰ μὲν τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἂνευ δὲ χρονικοῦ περιορισμοῦ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ πάντως οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστραπτέας ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ὑπολογίζεται ἕαυται τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μισθοῦ τοῦ ἐκδύμου τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἢ ἀπομακρυνεῖται τοῦ ἀλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ, συνυπολογίζομένων καὶ τῶν κατὰ νόμον λοιπῶν στοιχείων προσδιοριστοῦ ταύτης, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τόσου μῆκος ὅσον τὰς ἀποδοχὰς ἔλαβεν ὡς ἀποζημιώσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβήν.

Ἡ εἰσπραχὴς τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ τῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ἀλλήλου ἢ συνταξιούχου διὰ παράκρατήσεως τοῦ ἐνὸς ἐκτῶν (1/6) τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεώς του.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ἀλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἀναπέμπεται ἢ εἰσπραχὴς μέχρι τυχόν ἐπαναδιορισμοῦ του εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν συντάξεως, ὅτε καὶ ἀρχεται αὕτη κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἤθελε χρησημοποιήσει τὸν χρόνον τούτον πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ, τὸ ἐπιστραπτέον ὡς ἂνω περὶν ἐξέχεται ὡς δημοσίον ἔσοδον καὶ εἰσπραττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπραχῆς Δημοσίων Ἐσόδων.

4. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὕτη τροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3768/57 καταργεῖται. Δικαιώματα γεννηθέντα ἐκ τῆς καταργουμένης διατάξεως καὶ ὀφιστάμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατηροῦνται.

5. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγνωριζομένη συντάξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως ὁρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποδωσάντων ἤδη ἀλλήλων ἢ συνταξιούχων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐσχὴς τοῦ παρόντος ἀρχεται διὰ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Φεβρουαρίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΔΕΤΟΓΛΟΥ